

то предварително трѣбва да бѣде украсенъ съ цвѣтя. Подиръ това свашеннослужащій-тъ кади кръсть-тъ и три пѣти му ся покланя съ доземны поклоны и въ сѣщо-то време пѣвци-тъ пѣхтъ: **крестъ Твоемъ покланяемса Бладыко, и сватое воскресеніе Твое славимъ!** Слѣдъ священнослужители-тъ всички-тъ предстоящи ся покланятъ на кръсть-тъ и го цѣлуватъ. На литургія-та въ този день намѣсто **Св. Боже** пѣе ся: **Крестъ Твоемъ покланяемса** Отъ апостола ся чете зачало за кръстно-то слово, кое-то за погибающи-тъ е юродство, а за спасаеми-тъ — **сила Божіа есть**; а отъ евангеліе-то — за распятіе-то на Исуса Христа. Въ въспоминаніе за страданія-та и смърть-та Господни въ този день ся назначава строгъ постъ.

Този празникъ първоначално сѣ празнували въ спомѣнъ за намѣрваніе-то на животворящій-тъ кръсть отъ равноапостолнѣ-тѣ царицѣ Еленѣ (326); а отъ VII в. къмъ това наченѣли да присъединяватъ и въспоминаніе за възвръщаніе-то на животворящій-тъ кръсть отъ Персіѣ (при императора Ираклія (629)). Както при намѣрваніе-то, тѣй и при възвръщаніе-то на кръсть-тъ отъ Персіѣ, патріархъ-тъ за да даде възможность на всички-тъ събрани да видятъ святинѣ-тѣ, дигалъ кръсть-тъ на горѣ и го обрашалъ на всички-тъ четири страны, а народа благоговѣйно му ся покланялъ и ви-калъ: **Господи помилѣй!**

За великопостно-то Богослуженіе.

§ 88. **Понятіе за великій-тъ постъ.** Св. четиридесятница е време за постъ, въ кое-то и Богослуженіе-то ся извършва не тѣй какво-то и въ другы-тъ дни прѣзъ годинѣ-тѣ, нѣ съвсѣмъ по другъ начинъ. Въобще всичко-то Богослуженіе презъ великій-тъ постъ